

RIKSDAGENS SVAR 322/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om temporär ändring av atomansvarighetslagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om temporär ändring av atomansvarighetslagen (RP 297/2010 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 46/2010 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om temporär ändring av atomansvarighetslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt i atomansvarighetslagen (484/1972) 1 § 1 mom. a- och e-punkten och 2 mom., 2 och 3 §, 4 § 1 och 3 mom., 15 § 1 och 3 mom., 15 a §, 16 § 1 mom., 18 och 19 § samt 23 § 1 och 2 mom.,

av dem 1 § 2 mom., 3 §, 4 § 1 och 3 mom., 15 § 1 mom., 15 a § samt 16 § 1 mom. sådana de lyder i lag 820/1989, 15 § 3 mom. och 18 § sådana de lyder i lag 588/1994 samt 23 § 1 mom. sådant det lyder i lag 89/1999, som följer:

1 §

I denna lag avses med

a) *atombränsle* klyvbart material, bestående av uran eller plutonium i form av metall eller i legering eller i kemisk förening,

e) *atomanläggning* atomreaktor, med undantag av atomreaktor som infogats i fartyg eller annat transportmedel och där används eller är avsedd att användas som kraftkälla, fabrik för framställning eller behandling av atoms substans, fabrik för separation av isotoper i atombränsle, fabrik för bearbetning av bestrålat atombränsle samt anläggning för förvaring av atoms substans, om anläggningen inte är avsedd endast för till-

fällig uppläggnings under transport av substansen,

När skadeståndsbeloppet fastställs, omräknas den särskilda dragningsrätten till nationell valuta enligt kursen den dag då atomolyckan inträffade, om inte de stater som anslutit sig till tilläggskonventionen har kommit överens om att i de fall som avses i 30—32 § någon annan dag ska läggas till grund för omräkningen i fråga om en bestämd atomolycka. När den särskilda dragningsrätten omräknas till nationell valuta, ska valutans värde bestämmas i enlighet med den beräkningsmetod som Internationella Valutafonden tillämpade i sin verksamhet och på sina betalningar den dag som avses ovan.

2 §

Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att denna lag inte ska tillämpas på atombränsle eller radioaktiva produkter, om den risk för atomskada som är förbunden med bränslet eller produkterna är ringa på grund av små mängder, låg anrikningsgrad eller ringa radioaktivitet, och inte heller på atomanläggningar med endast sådan atomsubstans.

3 §

— — — — —
Två eller flera atomanläggningar som har samma innehavare och som är belägna inom samma anläggningsområde i Finland ska vid tillämpningen av denna lag anses som en enda anläggning tillsammans med samma innehavares övriga utrymmen på anläggningsområdet i vilka atomsubstans förvaras.

4 §

Denna lag gäller inte, med undantag av 15 § 3 mom. och 15 a §, en atomskada som till följd av en atomolycka har inträffat i någon annan stat än en konventionsstat.

— — — — —
Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att det för atomskador som uppkommer i någon annan stat än en konventionsstat inte i Finland ska betalas större ersättning än vad som enligt samma stats rättsordning ska betalas för en atomskada som uppkommer i Finland, förutsatt att staten i fråga har en atomanläggning inom sitt område. Genom förordning kan dock inte inskränkningar göras i ansvarighet som grundar sig på en konvention om transport av atomsubstans som Finland har anslutit sig till.

15 §

— — — — —
Anspråk på ersättning för en atomskada som omfattas av ersättningsbestämmelserna i denna lag eller i motsvarande lagstiftning i någon annan konventionsstat får inte göras gällande mot någon annan än innehavaren av atomanläggningen eller det försäkringsbolag som har meddelat försäkring för innehavarens ansvar.

För en atomskada som inte berörs av ersättningsbestämmelserna i denna lag eller av motsvarande bestämmelser i någon annan konventionsstat lag får anspråk på ersättning inte göras i Finland, om atomskadan har orsakats av en atomolycka ombord på ett fartyg under transport av atomsubstans eller annars har uppkommit till följd av användning av fartyg, och den som innehar eller driver atomanläggningen är ansvarig för skadan enligt lagen i en stat som utan att vara konventionsstat har anslutit sig till Wienkonventionen, eller enligt sådan annan, i en främmande stat gällande lagstiftning om skadeståndsansvar för atomskador som i alla hänseenden är lika förmånlig för de skadelidande som Pariskonventionen eller Wienkonventionen. Om den som innehar eller driver atomanläggningen i dessa fall är ansvarig för en atomskada tillämpas, utöver vad som i denna lag föreskrivs om fysiska personers ansvar för atomskador som de har orsakat uppsåtligen, dessutom vad som i denna lag föreskrivs om fysiska personers ansvar för atomskador som avses i 12 § och 13 § 1 mom. samt för skada på ett transportmedel. Vad som föreskrivs här gäller även om den som innehar eller driver anläggningen inte svarar för skadan enligt särskilda bestämmelser om detta i Wienkonventionen eller enligt motsvarande bestämmelse i en sådan främmande stats lag som avses i detta moment.

15 a §

— — — — —
Bestämmelserna i 15 § tillämpas inte till den del de strider mot förpliktelser enligt internationella avtal som binder Finland och gäller transport av atomsubstans eller mot vad som föreskrivs någon annanstans i lag.

16 §

Den som för en atomskada har blivit tvungen att betala ersättning enligt ett internationellt avtal som binder Finland och gäller transport av atomsubstans eller enligt en främmande stats lagstiftning övertar den skadelidandes rätt mot den anläggningsinnehavare som svarar för skadan enligt denna lag. Om ersättningen beror på

en skada som avses i en bestämmelse som har utfärdats med stöd av 4 § 3 mom., har den ersättningskyldige rätt att återkräva ersättningen av den anläggningsinnehavare som skulle ha svarat för skadan, om bestämmelsen inte hade utfärdats.

18 §

För innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvaret enligt denna lag obegränsat för atomskador som uppkommer i Finland till följd av en och samma atomolycka. För innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvaret enligt denna lag begränsat till högst 600 miljoner särskilda dragningsrätter för atomskador som uppkommer någon annanstans än i Finland till följd av en och samma atomolycka. Statsrådet har rätt att med hänsyn till anläggningens storlek eller art eller omfattningen av transporten på ansökan från anläggningsinnehavaren fastställa ett lägre maximibelopp för ansvarigheten än 600 miljoner särskilda dragningsrätter, dock inte ett mindre belopp än fem miljoner särskilda dragningsrätter. I fråga om en atomolycka som inträffat under transport av atomsubstans uppgår anläggningsinnehavarens ansvar enligt denna lag för andra skador än skada på transportmedlet till minst fem miljoner särskilda dragningsrätter.

De ansvarighetsbelopp som anges i 1 mom. innefattar inte ränta på ersättningsbeloppet eller ersättning för rättegångskostnader.

19 §

Är två eller flera innehavare av atomanläggningar ansvariga för samma atomskada, svarar de solidariskt för den, dock med begränsning för var och en av dem till maximala ansvarsbelopp som gäller för vederbörande anläggning enligt 18 § 1 mom. Har skadan uppkommit under transport av flera partier atomsubstans, som tillhör

flera innehavare av atomanläggning, med ett och samma transportmedel eller under tillfällig uppläggning i en och samma atomanläggning av flera partier atomsubstans under transport, är dock innehavarnas sammanlagda ansvar begränsat till det högsta belopp som gäller för någon av dessa anläggningar.

Finns någon av de atomanläggningar som är ansvariga enligt 1 mom. i Finland, svarar innehavaren av denna anläggning för egen del för atomskador som uppkommer i Finland, utan begränsning av ansvaret.

Mellan innehavarna av atomanläggningar fördelas ansvaret enligt vad som prövas skäligt med hänsyn till respektive anläggnings andel i skadans uppkomst samt övriga omständigheter.

23 §

Innehavaren av en atomanläggning i Finland ska ha en av Finansinspektionen godkänd försäkring beträffande ansvaret för atomskada enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat så att innehavarens ansvar enligt 18 § 1 mom. kan täckas intill det maximibelopp som avses i nämnda moment.

Försäkringen kan tas så att

- 1) försäkringsbeloppet täcker maximibeloppet för ansvaret för varje atomolycka, eller
- 2) så att försäkringen vid varje tidpunkt gäller för anläggningen till maximibeloppet.

Denna lag träder i kraft den 20 och gäller till den dag då lagen om ändring av atomansvarighetslagen (493/2005) träder i kraft i sin helhet eller till övriga delar än 30—32 §.

Atomansvarighetslagens (484/1972) 24 och 34 § tillämpas inte efter denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 22 februari 2011